

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้วารสารธุรกิจของอาจารย์และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอกชน ในด้านวัตถุประสงค์ อายุ แหล่งที่ใช้วารสาร ชื่อวารสารที่ใช้ และสาขาวิชาของวารสาร ตลอดจนปัญหาในการใช้บริการวารสารของห้องสมุด

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมุติฐานไว้ว่าอาจารย์จะใช้วารสารที่ชื่อเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้อ้างอิงในการสอน อายุของวารสารที่ใช้อยู่ในช่วงปีปัจจุบัน สาขาวิชาของวารสารที่อาจารย์ใช้จะสอดคล้องกับสาขาวิชาที่สอน ส่วนนักศึกษาจะใช้วารสารจากห้องสมุด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบในการทำรายงาน อายุของวารสารที่ใช้อยู่ในช่วงปีปัจจุบัน สาขาวิชาที่นักศึกษานักศึกษาใช้จะตรงกับสาขาวิชาที่เรียน ส่วนปัญหาในการใช้วารสารของอาจารย์และนักศึกษาคือวารสารฉบับใหม่ออกบริการล่าช้า ไม่มีเวลาอ่านหรือค้นคว้าวารสารและหาวารสารฉบับที่ต้องการไม่พบ

การดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคืออาจารย์และนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอกชนรวม 11 แห่ง เป็นอาจารย์ 299 คน และนักศึกษา 458 คน รวม 757 คน ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจากอาจารย์ จำนวน 265 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.63 และได้รับจากนักศึกษา จำนวน 367 ชุด คิดเป็นร้อยละ 80.13 รวมเป็นแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งสิ้น 632 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83.40 ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติทางสังคมศาสตร์

ในการนำเสนอผลการวิจัยผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาสำหรับการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน คือ
สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยเรียบเรียงเนื้อหาในส่วนสรุปผลการวิจัยและ
อภิปรายผลออกเป็น 4 ส่วน คือ

1. สถานภาพของผู้ตอบ ได้แก่ จำนวนอาจารย์และนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 265 คน เป็นอาจารย์ในสาขา
การตลาดจำนวนสูงสุด ร้อยละ 22.64 รองลงมา ได้แก่ สาขาการจัดการ ร้อยละ 15.09 การเงินและ
การธนาคาร ร้อยละ 13.20 การบัญชี ร้อยละ 11.32 การบริหารงานบุคคล และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
ในจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 9.43 การบริหารอุตสาหกรรม การเลขานุการและการจัดการธุรกิจ
ระหว่างประเทศ ในจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 5.67 และจำนวนน้อยที่สุดเป็นอาจารย์สาขาการจัดการ
โรงแรมและการท่องเที่ยว ร้อยละ 1.88

นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 367 คน เป็นนักศึกษาสาขา
การตลาดสูงสุด ร้อยละ 23.16 รองลงมา ได้แก่ สาขาการจัดการ ร้อยละ 16.35 การเงินและ
การธนาคาร ร้อยละ 13.35 การบริหารงานบุคคล ร้อยละ 11.99 การบัญชี ร้อยละ 9.54
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ร้อยละ 8.45 การเลขานุการและการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ ในจำนวน
เท่ากัน ร้อยละ 5.18 การบริหารอุตสาหกรรม ร้อยละ 4.09 และจำนวนน้อยที่สุดเป็นนักศึกษา
สาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว ร้อยละ 2.72

สรุปได้ว่าอาจารย์และนักศึกษาสหวิทยาเขตการตลาด ตอบแบบสอบถามในจำนวนสูงสุด
ทั้งนี้เนื่องจากคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอกชนทุกแห่งเปิดสอนสาขาการตลาด

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้วารสารธุรกิจ ได้แก่ วัตถุประสงค์ อายุ และแหล่งที่ใช้วารสารธุรกิจของอาจารย์และนักศึกษา

2.1 วัตถุประสงค์ในการใช้วารสารธุรกิจของอาจารย์และนักศึกษา

อาจารย์ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการใช้วารสารธุรกิจ เพื่อติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 98.50 รองลงมา ได้แก่ เพื่อใช้อ้างอิงในการสอน ร้อยละ 91.30 ส่วนวัตถุประสงค์อื่นๆ มีผู้ตอบเพียง 1 คน คือ เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานประจำวัน ร้อยละ 0.40 อย่างไรก็ตามผลการวิจัยพบว่าใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ บังอร โพร้ทอง คือ อาจารย์มีวัตถุประสงค์ในการใช้วารสารเพื่อติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการที่สอนและเพื่อติดตามความเคลื่อนไหวในวงการธุรกิจ

ส่วนนักศึกษาส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการใช้วารสารธุรกิจคือ เพื่อติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 92.64 รองลงมา ได้แก่ เพื่อใช้อ้างอิงในการเรียน ร้อยละ 88.28

ดังนั้นผลการวิจัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการใช้วารสารธุรกิจของอาจารย์และนักศึกษาจึงไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า อาจารย์มีวัตถุประสงค์ในการใช้วารสารธุรกิจเพื่อใช้อ้างอิงในการสอน ส่วนนักศึกษามีวัตถุประสงค์ในการใช้วารสารธุรกิจเพื่อใช้ประกอบในการทำรายงาน เหตุที่อาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการใช้วารสารเพื่อติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากสารสนเทศทางธุรกิจมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทำให้อาจารย์และนักศึกษาต้องติดตามความก้าวหน้าตลอดเวลาและนำสารสนเทศดังกล่าวมาใช้เพื่ออ้างอิงในการสอน (สำหรับอาจารย์) หรือเพื่อใช้อ้างอิงในการเรียน (สำหรับนักศึกษา)

2.2 อายุของวารสารที่อาจารย์และนักศึกษาใช้

อายุของวารสารที่อาจารย์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 98.86 และนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ ร้อยละ 97.82 คือ ฉบับที่พิมพ์ในช่วงปีปัจจุบัน ส่วนอายุของวารสารอื่น ๆ ที่อาจารย์ใช้มีเพียง 2 คน คือ อาจารย์สาขาการตลาด ร้อยละ 1.66 และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ร้อยละ 4.00 ใช้ฉบับที่พิมพ์ในระยะ 1-6 เดือน ส่วนอายุวารสารอื่นๆ นักศึกษาใช้มีเพียง 2 คน คือ นักศึกษาสาขาการตลาด ร้อยละ 2.35 เท่ากัน ใช้วารสารฉบับล่าสุดเท่านั้น และใช้เฉพาะฉบับที่พิมพ์ในระยะ 3 เดือน

ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บังอร โปริทอง ที่พบว่าอายุของวารสารที่นักศึกษาใช้ อยู่ในระยะ 1 ปี ถึงปัจจุบัน

เหตุที่อาจารย์และนักศึกษาใช้วารสารธุรกิจฉบับที่พิมพ์ในช่วงปีปัจจุบันเนื่องจาก ข้อมูลด้านธุรกิจจะต้องเป็นข้อมูลที่ทันสมัยและทันเหตุการณ์เสมอ

ดังนั้นผลการวิจัยเกี่ยวกับอายุของวารสารธุรกิจที่อาจารย์และนักศึกษาใช้จึง สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า อาจารย์และนักศึกษายจะใช้วารสารในช่วงปีปัจจุบัน

2.3 แหล่งที่ใช้วารสารของอาจารย์และนักศึกษา

แหล่งที่ใช้วารสารของอาจารย์และนักศึกษาทุกคนคือ ห้องสมุด โดยใช้จากสำนัก หอสมุดกลาง ร้อยละ 100.00 และอาจารย์ใช้จากแหล่งอื่นๆด้วย ได้แก่ ภาควิชาจัดบริการให้ และ ขอยืมเพื่อนร่วมงานใช้ ร้อยละ 1.13 ส่วนนักศึกษาใช้จากแหล่งอื่นๆด้วย คือ มีนักศึกษาเพียง 1 คน ขอยืมเพื่อนใช้ ร้อยละ 0.27 ทั้งนี้จึงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Popavich ที่พบว่านักศึกษาใช้ วารสารจากห้องสมุดมหาวิทยาลัย สำหรับผลการวิจัยของอาจารย์นั้นไม่สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ บังอร โปริทอง ที่พบว่าอาจารย์ใช้วารสารธุรกิจจากวารสารส่วนตัว

เหตุที่อาจารย์และนักศึกษาใช้วารสารธุรกิจจากห้องสมุดเนื่องจากปัจจุบันวารสาร ธุรกิจมีจำนวนมากและบางชื่อเสนอบทความหลายสาขาวิชาในฉบับเดียวกัน ดังนั้นจึงไม่สะดวกแก่ อาจารย์ที่สนใจเฉพาะสาขาวิชาจะซื้ออ่านเอง

ดังนั้นผลการวิจัยเกี่ยวกับแหล่งที่ใช้วารสารธุรกิจของอาจารย์จึงไม่สอดคล้องกับ สมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า อาจารย์จะใช้วารสารที่ซื้อเอง ส่วนแหล่งที่ใช้วารสารของนักศึกษาพบว่า สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักศึกษายจะใช้วารสารจากห้องสมุด

3. ระดับการใช้วารสารชื่อต่างๆและสาขาวิชาของวารสาร

3.1 ระดับการใช้วารสารชื่อต่างๆของอาจารย์และนักศึกษา

ในด้านจำนวนผู้ใช้วารสารชื่อต่างๆพบว่าวารสารธุรกิจที่อาจารย์ร้อยละ 75 ขึ้นไป ใช้มี 21 ชื่อ เป็นวารสารภาษาไทย 16 ชื่อ ภาษาอังกฤษ 5 ชื่อ ตามลำดับดังนี้ คือ ผู้จัดการรายเดือน Business Week Business Review คู่แข่ง ดอกเบียร์ มีเดีย Business in Thailand ผู้ส่งออก Fortune เทียร์รอบโลก ธุรกิจก้าวหน้า ธุรกิจการค้า จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์ จุฬาลงกรณ์วารสาร เพื่อนเดินทาง ซอปปิ้ง คอมพิวเตอร์ Manager ออฟฟิศ เทคโนโลยี อนุสาร อสท บิซิเนส คอมพิวเตอร์ แมกะซีน และไมโคร คอมพิวเตอร์

ส่วนวารสารที่นักศึกษาร้อยละ 75 ขึ้นไปใช้ มี 9 ชื่อ เป็นวารสารภาษาไทย ทั้งหมด คือ ดอกเบียร์ จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์ จุฬาลงกรณ์วารสาร ซอปปิ้ง คอมพิวเตอร์ ผู้ส่งออก เทียร์รอบโลก ธุรกิจการค้า ธุรกิจก้าวหน้า และ คู่แข่ง

ในด้านระดับการใช้วารสารธุรกิจพบว่า อาจารย์ใช้วารสารชื่อต่างๆในระดับปานกลางเป็นระดับสูงสุด 30 ชื่อ เป็นวารสารภาษาไทย 15 ชื่อ คือ ผู้จัดการรายเดือน ($\bar{x}=3.29$) คู่แข่ง ($\bar{x}=3.24$) การเงินธนาคาร ($\bar{x}=3.19$) ดอกเบียร์ ($\bar{x}=3.16$) การเงินการคลัง ($\bar{x}=3.14$) กรมบัญชีกลาง ($\bar{x}=3.02$) นักบริหาร ($\bar{x}=2.99$) ธุรกิจก้าวหน้า ($\bar{x}=2.89$) จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์ ($\bar{x}=2.83$) ธุรกิจการค้า ($\bar{x}=2.77$) จุฬาลงกรณ์วารสาร ($\bar{x}=2.71$) นักบัญชี ($\bar{x}=2.67$) ซอปปิ้ง คอมพิวเตอร์ ($\bar{x}=2.66$) ผู้ส่งออก ($\bar{x}=2.65$) บิซิเนส คอมพิวเตอร์ แมกะซีน ($\bar{x}=2.64$) และภาษาอังกฤษ 15 ชื่อ คือ Accounting Review ($\bar{x}=3.50$) Accountancy ($\bar{x}=3.37$) Journal of Marketing ($\bar{x}=3.32$) Direct Marketing ($\bar{x}=3.29$) Advertising Age ($\bar{x}=3.04$) Academy of Management Journal ($\bar{x}=3.02$) Adweek/Marketing ($\bar{x}=2.99$) Marketing Science ($\bar{x}=2.92$) Journal of Personality ($\bar{x}=2.87$) Fortune ($\bar{x}=2.77$) Business Week ($\bar{x}=2.72$) Business in Thailand ($\bar{x}=2.69$) Finance Executive ($\bar{x}=2.68$) Financial Management ($\bar{x}=2.68$) Finance&Development ($\bar{x}=2.67$)

ส่วนนักศึกษาใช้วารสารชื่อต่างๆในระดับปานกลาง เป็นระดับสูงสุด 18 ชื่อ เป็นวารสารภาษาไทย 11 ชื่อ คือ อุตสาหกรรมสาร ($\bar{x}=3.41$) ผู้จัดการรายเดือน ($\bar{x}=3.30$) การเงินธนาคาร ($\bar{x}=3.16$) การเงินการคลัง ($\bar{x}=3.07$) คู่แข่ง ($\bar{x}=3.05$) จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์ ($\bar{x}=3.03$) จุฬาลงกรณ์วารสาร ($\bar{x}=2.97$) บิซิเนส คอมพิวเตอร์ แมกะซีน ($\bar{x}=2.92$) นักบริหาร

($\bar{x}=2.91$) บริหารธุรกิจ ($\bar{x}=2.83$) ซอปปิ้ง คอมพิวเตอร์ ($\bar{x}=2.73$) และภาษาอังกฤษ 7 ชื่อ คือ Journal of Marketing ($\bar{x}=3.11$) Business Asia ($\bar{x}=2.89$) Direct Marketing ($\bar{x}=2.83$) Fortune ($\bar{x}=2.82$) Business Week ($\bar{x}=2.74$) Advertising Age ($\bar{x}=2.69$) Adweek/Marketing ($\bar{x}=2.61$)

3.2 สาขาวิชาของวารสารธุรกิจที่อาจารย์และนักศึกษาใช้

สาขาวิชาของวารสารธุรกิจที่อาจารย์และนักศึกษาใช้พบว่า อาจารย์และนักศึกษานักศึกษานักศึกษาใช้วารสารสาขาวิชาต่างๆในระดับสูงสุดสอดคล้องกันดังนี้

อาจารย์และนักศึกษานักศึกษานักศึกษาสาขาการตลาดใช้วารสารสาขาการตลาดในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.99$ และ 2.55 ตามลำดับ)

อาจารย์และนักศึกษานักศึกษานักศึกษาสาขาการบัญชีใช้วารสารสาขาการบัญชีในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.00$ และ 2.91ตามลำดับ)

อาจารย์สาขาการบริหารงานบุคคลใช้วารสารสาขาการบริหารงานบุคคลในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.52$) ในขณะที่นักศึกษานักศึกษานักศึกษาสาขาการบริหารงานบุคคลใช้วารสารสาขาการจัดการในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.80$)

อาจารย์สาขาการเงินและการธนาคารใช้วารสารสาขาการเงินและการธนาคารในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.84$) ส่วนนักศึกษานักศึกษานักศึกษาสาขาการเงินและการธนาคารใช้วารสารสาขาการเงินและการธนาคารในระดับน้อย ($\bar{x}=2.46$)

อาจารย์และนักศึกษานักศึกษานักศึกษาสาขาการบริหารอุตสาหกรรมใช้วารสารสาขาการบริหารอุตสาหกรรมในระดับน้อย ($\bar{x}=2.46$ เท่ากัน)

เนื่องจากชื่อวารสารที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ไม่มีวารสารที่มีเนื้อหาในสาขาการเลขานุการโดยตรง จึงไม่สามารถศึกษาถึงสาขาวิชาของวารสารที่อาจารย์และนักศึกษานักศึกษานักศึกษาสาขาการเลขานุการใช้โดยตรงได้ อย่างไรก็ตามผลการวิจัยพบว่าอาจารย์สาขาการเลขานุการใช้วารสารสาขาการตลาดในระดับน้อย($\bar{x}=2.46$) ส่วนนักศึกษานักศึกษานักศึกษาสาขาการเลขานุการใช้ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.61$)

อาจารย์สาขาการจัดการใช้วารสารสาขาการจัดการในระดับปานกลาง($\bar{x}=2.66$) ส่วนนักศึกษานักศึกษานักศึกษาสาขาการจัดการใช้วารสารสาขาการจัดการในระดับน้อย ($\bar{x}=2.52$)

อาจารย์สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจใช้วารสารสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจในระดับมาก ($\bar{x}=3.55$) ส่วนนักศึกษานักศึกษานักศึกษาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจใช้วารสารสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.37$)

อาจารย์และนักศึกษาสาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยวใช้วารสารสาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยวในระดับมาก ($\bar{x}=4.35$ และ 3.82 ตามลำดับ)

อาจารย์สาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศใช้วารสารสาขาการเงินและการธนาคารในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.29$) ส่วนนักศึกษาสาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศใช้วารสารสาขาการเงินและการธนาคารในระดับน้อย ($\bar{x}=2.32$)

ผลการวิจัยพบว่าอาจารย์และนักศึกษา 7 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการตลาด การบัญชี การเงินและการธนาคาร การบริหารอุตสาหกรรม การจัดการ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว ใช้วารสารตรงกับสาขาวิชาที่สอง (สำหรับอาจารย์) และตรงกับสาขาวิชาที่เรียน (สำหรับนักศึกษา) และอาจารย์สาขาวิชาการบริหารงานบุคคลใช้วารสารสาขาการบริหารงานบุคคลด้วย ในขณะที่นักศึกษาสาขาการบริหารงานบุคคลใช้วารสารสาขาการจัดการ และอาจารย์และนักศึกษาสาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศใช้วารสารสาขาการเงินและการธนาคาร เหตุที่อาจารย์และนักศึกษา 7 สาขาวิชาใช้วารสารในสาขาวิชาของตนเองเนื่องจากวารสารดังกล่าวจะเสนอบทความที่ตรงกับสาขาวิชาที่สังกัด

ดังนั้นผลการวิจัยเกี่ยวกับสาขาวิชาของวารสารที่อาจารย์และนักศึกษาใช้จะสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า สาขาวิชาของวารสารที่อาจารย์ใช้จะสอดคล้องกับสาขาวิชาที่สอง และสาขาวิชาที่นักศึกษาใช้จะตรงกับสาขาวิชาที่เรียน ยกเว้นนักศึกษาสาขาการบริหารงานบุคคลใช้วารสารสาขาการจัดการ ส่วนอาจารย์และนักศึกษาสาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศใช้วารสารสาขาการเงินและการธนาคาร

4. ปัญหาในการใช้บริการวารสารของห้องสมุดของอาจารย์และนักศึกษา

ปัญหาในการใช้บริการวารสารของห้องสมุดของอาจารย์และนักศึกษาจำแนกเป็นปัญหาใหญ่ 4 เรื่อง คือ การจัดหา การจัดเก็บและทำคู่มือช่วยค้น การบริการ และปัญหาของผู้ใช้ ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์พบปัญหาเกิดจากการจัดหาในระดับมากเป็นระดับสูงสุด ($\bar{x}=3.89$) ส่วนนักศึกษพบปัญหาเกิดจากการจัดหาและปัญหาเกิดจากการจัดเก็บและทำคู่มือช่วยค้นในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.08$ และ 2.61) จำแนกได้ดังนี้

ปัญหาเกิดจากการจัดหา 5 เรื่อง อาจารย์พบปัญหาในระดับมาก 4 เรื่อง คือ ห้องสมุดไม่มีวารสารชื่อที่ต้องการ วารสารภาษาไทยมีจำนวนน้อยชื่อ วารสารภาษาต่างประเทศมีจำนวนน้อยชื่อ วารสารบางชื่อที่มีผู้ใช้มากไม่พอใช้ และระดับปานกลาง 1 เรื่อง คือ ห้องสมุดมีวารสารชื่อที่ต้องการไม่ครบทุกฉบับ

ส่วนนักศึกษาพบปัญหาในระดับปานกลางทั้ง 5 เรื่อง คือ วารสารภาษาไทยมีจำนวนน้อยชื่อ ห้องสมุดไม่มีวารสารชื่อที่ต้องการ วารสารภาษาต่างประเทศมีจำนวนน้อยชื่อ วารสารบางชื่อที่มีผู้ใช้มากไม่พอใช้ และห้องสมุดมีวารสารชื่อที่ต้องการไม่ครบทุกฉบับ

ปัญหาเกิดจากการจัดเก็บและทำคู่มือช่วยค้น 10 เรื่อง อาจารย์พบปัญหาในระดับปานกลาง 2 เรื่อง คือ ไม่ทราบวิธีการจัดเรียงและวิธีการหาวารสารในห้องสมุด และวารสารบนชั้นเรียงสับสน ส่วนปัญหาอื่นๆพบในระดับน้อย 8 เรื่อง

ส่วนนักศึกษาพบปัญหาในระดับปานกลาง 5 เรื่อง คือ ไม่ทราบวิธีการจัดเรียงและวิธีการหาวารสารในห้องสมุด วารสารบนชั้นเรียงสับสน หาวารสารฉบับที่ต้องการไม่พบ เจ้าหน้าที่เก็บวารสารที่มีผู้อ่านแล้วขึ้นชั้นซ้ำ และวารสารเย็บเล่มจัดเก็บบนชั้นปิดทำให้ไม่สามารถหยิบได้ด้วยตัวเอง ส่วนปัญหาอื่นๆพบในระดับน้อย 5 เรื่อง

ปัญหาเกิดจากการบริการ 20 เรื่อง อาจารย์พบปัญหาในระดับมาก 4 เรื่อง คือ ไม่ทราบว่าห้องสมุดมีวารสารชื่อใดบริการบ้าง ไม่มีบริการตอบคำถามเกี่ยวกับวารสาร ไม่มีบริการสารบัญวารสารและไม่มีการแนะนำวารสารที่ควรอ่าน ส่วนปัญหาอื่นๆพบในระดับปานกลาง 3 เรื่อง และปัญหาในระดับน้อย 13 เรื่อง

ส่วนนักศึกษาพบปัญหาในระดับปานกลาง 8 เรื่อง คือ ไม่ทราบบริการต่างๆเกี่ยวกับวารสาร ไม่ทราบว่าห้องสมุดมีวารสารชื่อใดบริการบ้าง ไม่มีบริการตอบคำถามเกี่ยวกับวารสาร ไม่มีบริการสารระสังเขปวารสารด้านบริหารธุรกิจ ไม่มีบริการสารบัญวารสาร ไม่มีการแนะนำวารสารที่ควรอ่าน วารสารภาษาไทยฉบับใหม่ออกบริการล่าช้า และวารสารภาษาต่างประเทศฉบับใหม่ออกบริการล่าช้า ส่วนปัญหาอื่นๆพบในระดับน้อย 12 เรื่อง

ปัญหาเกิดจากผู้ใ้ ได้แก่ อาจารย์และนักศึกษา ซึ่งพบว่าอาจารย์พบปัญหาในระดับน้อยทั้งหมดคือ ไม่ทราบวิธีค้นหาบทความในวารสาร มีอุปสรรคด้านการอ่านวารสารภาษาต่างประเทศ และไม่มีเวลาอ่านหรือค้นคว้าวารสาร

ส่วนนักศึกษาพบปัญหาในระดับน้อยทั้งหมดเช่นกันคือ ไม่ทราบวิธีค้นหาบทความในวารสาร ไม่มีเวลาอ่านหรือค้นคว้าวารสาร และมีอุปสรรคด้านการอ่านวารสารภาษาต่างประเทศ

เหตุที่อาจารย์พบปัญหาเกิดจากการจัดหาในระดับมาก 4 เรื่อง และในระดับปานกลาง 1 เรื่อง ส่วนนักศึกษาพบในระดับปานกลาง 5 เรื่อง นอกจากนี้อาจารย์ยังพบปัญหาเกิดจากการจัดเก็บและทำคู่มือช่วยค้นในระดับปานกลาง 2 เรื่อง ส่วนนักศึกษาพบในระดับปานกลาง 5 เรื่อง ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ห้องสมุดแต่ละแห่งจึงต้องพิจารณาปัญหาการจัดหาวารสารตามความต้องการของผู้ใช้ของแต่ละห้องสมุดและนำมาปรับปรุงงานจัดหาวารสารต่อไป อย่างไรก็ตามผลการวิจัยยังไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Futas และ Vidor ที่พบว่าผู้ใช้พบปัญหาในการใช้วารสารคือ ความไม่สะดวกในการใช้วารสารเนื่องจากระเบียบห้ามยืมวารสารออกนอกห้องสมุดและการถ่ายเอกสารมีปัญหาด้านพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

ดังนั้นผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการใช้วารสารธุรกิจของอาจารย์และนักศึกษาจึงไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า อาจารย์และนักศึกษาพบปัญหาในการใช้วารสารคือวารสารฉบับใหม่ออกบริการล่าช้า ไม่มีเวลาอ่านหรือค้นคว้าวารสาร และหาวารสารฉบับที่ต้องการไม่พบ

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้การบริการวารสารของห้องสมุดมหาวิทยาลัยเอกชนทั้ง 11 แห่ง ดำเนินงานให้สอดคล้องกับการใช้ของผู้ใช้ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานวารสาร ดังนี้

1. ด้านการจัดหา

- 1.1 พิจารณาชื่อวารสารที่มีการใช้ในระดับน้อยและน้อยที่สุด โดยสอบถามผู้ใช้เพื่อเป็นข้อมูลในการยกเลิกการบอกรับวารสาร
- 1.2 เปิดโอกาสให้อาจารย์และนักศึกษาสาขาวิชาต่างๆเสนอแนะชื่อวารสารชื่อที่ต้องการเพื่อนำมาพิจารณาบอกรับ
- 1.3 จัดหาวารสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศให้บริการแก่ผู้ใช้ รวมทั้งพิจารณาถึงจำนวนวารสารที่จะบอกรับเพื่อให้เหมาะสมกับจำนวนผู้ใช้ กรณีที่วารสารชื่อที่มีผู้ใช่มากอาจพิจารณาบอกรับเพิ่มอีก 1 ฉบับ

1.4 ห้องสมุดควรติดตามการใช้วารสารสาขาวิชาต่างๆของอาจารย์และนักศึกษา โดยดูจากผลงานทางวิชาการของอาจารย์ หรือรายงานของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดหา

1.5 จัดหาวารสารให้บริการให้ครบทุกฉบับ

2. ด้านการจัดเก็บและทำคู่มือช่วยค้น

ในกรณีที่ให้บริการวารสารแบบชั้นปิด ควรมีเจ้าหน้าที่ให้บริการตลอดเวลา

3. ด้านการบริการ

3.1 จัดทำรายชื่วารสารที่มีให้บริการในห้องสมุดให้ผู้ใช้ทราบ ทั้งนี้อาจให้บริการในบริเวณโต๊ะบริการ หรือจัดพิมพ์รายชื่วารสารใหม่ที่ห้องสมุดบอกรับให้อาจารย์และนักศึกษาคณะต่างๆทราบ

3.2 ควรมีบรรณารักษ์บริการตอบคำถามประจำห้องบริการวารสาร ทั้งนี้เพื่อให้คำแนะนำต่างๆเกี่ยวกับการใช้วารสาร

3.3 จัดให้มีบริการสารบัญวารสารแก่อาจารย์ตามสาขาวิชาต่างๆและแก่นักศึกษาที่ใช้บริการในห้องสมุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารธุรกิจที่ใช้ในการเขียนงานวิจัยของอาจารย์ในสาขาธุรกิจ